

Szondy-Adorján György

NYÍRFALÁS

Valaki mondja meg a nyírbogárnak, súgja fülébe, hogy jöjjön el ismét, szálljon erre a lefátyolozott nyírfalevéltre, roppanó húsa, tápja várja, jöjjön el ismét, szálljon erre a harmatozó nyírfalásra, álmaim köztes parlagán már nem is száll, csak kóricál, nem röpül, csak vánszorog és őgyeleg a nyírbogár, én itt leszek, és várom őt, ha kóricál, ha vánszorog és őgyeleg, és nem röpül, és nem is száll, valaki szóljon a nyírbogárnak, a fülébe súgja, hogy erre a lefátyolozott nyírfalevéltre jöjjön el, ha látja, üde zöldjén más nyírbogár lánya várja, s ha röpülve jönne, szállva, mondjátok meg a nyírbogárnak, fülébe súgjátok, ez mégiscsak egy harmatozó nyírfalevél, amire szállna, emlékezzen hát a világ harmatára, miben létrejött alkalmassága, megérti majd a nyírbogár és más nyírbogár lánya.

MIVÉ HOVÁ

hová kerül búcsúja után mivé lesz az ember
elindulok itt maradsz
elindulsz én maradok
mégis együtt haladunk
azonos helyre jutunk el
kivel utunkat megosztjuk nem búcsúzunk attól
más úton haladunk együtt haladunk
más úton haladunk együtt
kitől köszön el ki elköszön kitől